

معجزه‌ی اراده

«تام دمیسی»، فوتبالیست مشهور وقتی به دنیا آمد، یک دستش ناقص بود و فقط یک نیمه از پای راست را داشت اما او پدر و مادری فوق‌العاده داشت که هرگز اجازه ندادند از نقص اعضا رنج ببرد و در نتیجه تمامی کارهایی را که پسران هم‌سن و سالش از عهده‌ی آن برمی‌آمدند، انجام می‌داد. با بچه‌ها به اردو می‌رفت و با آنان بازی می‌کرد. او متوجه شده بود که در بازی فوتبال، می‌تواند توپ را از هر بازیکنی دورتر بزند و برای انجام بهتر این کار، کفش مخصوص تهیه کرد.

زمانی که خواستند برای انتخاب یک شوت‌زن خوب، امتحانی به عمل آورند، او بدون توجه به نقص عضو در آن امتحان شرکت کرد و برنده شد.

مربی تیم با دیدن اعضای ناقص او ابتدا در عضویتش تردید کرد اما نتوانست در مقابل اعتماد به نفس او ایستادگی کند و امتحانش کرد. دو هفته بعد بود که در یک بازی، توپ را تا فاصله‌ی ۵۵ یاردی شوت کرد. بعد از آن در مسابقه‌ی دیگری در مقابل ۶۶ هزار تماشاچی، توپ به خط ۲۸ یاردی رسید و سپس روی خط ۴۵ یاردی قرار گرفت و چیزی به پایان بازی نمانده بود که مربی به او دستور داد داخل زمین شود و توپ را شوت کند.

«تام» به داخل زمین دوید و در حالی که ۶۶ هزار نفر، نفس‌ها را در سینه حبس کرده بودند، از فاصله‌ی ۶۳ یاردی، توپ را به داخل گل فرستاد و بدین ترتیب، تیمش برنده شد. او رکورد مسافت بین محل ضربه و دروازه را شکسته بود. کسی فریاد زد: «باور نکردنی است» ولی «تام» خندید و به یاد پدر و مادرش افتاد که هرگز به او نگفته بودند نمی‌تواند.

نورمن وینسنت پیل
به انتخاب: لیلیا شیرزاد

